

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 24 lutego 1957 r.

w sprawie ładowania i holowania pojazdów samochodowych oraz stosowania przyczep do samochodów.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie używania niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. Nr 36 poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Każdy ładunek powinien być umieszczony na powierzchni ładunkowej pojazdu samochodowego, przyczepy lub naczepy w taki sposób, aby nie powodować:

- 1) przekroczenia największych nacisków na poszczególne osie, dopuszczonych obowiązującymi przepisami,
- 2) utraty lub uszkodzenia ładunku albo pojazdu.

2. W celu spełnienia tych warunków:

- 1) ładunki nasypywane powinny być rozmieszczane równomiernie na całej powierzchni ładunkowej; na środku powierzchni ładunkowej warstwa ładunku może być grubsza,
- 2) ładunki w sztukach o dużym ciężarze jednostki objętości, nie zajmujące całej powierzchni ładunkowej, należy umieszczać pośrodku tej powierzchni w taki sposób, aby obustronne obciążenia były jednakowe,
- 3) ładunki o dużej długości nie powinny wystawać poza tylną krawędź powierzchni ładunkowej więcej niż o $\frac{1}{3}$ długości tej powierzchni,
- 4) ładunki bardzo długie (dłuższe) powinny być przewożone samochodami kłonicowymi z odpowiednią przyczepą,
- 5) ładunki kurzące należy przykrywać w sposób zapobiegający kurzeniu,
- 6) butle z gazem sprężonym należy układać leżąc, oddzielając ich poszczególne warstwy przekładkami zapobiegającymi stykaniu się butli,
- 7) zwierzęta żywe, przewożone luzem, jak również w kocykach, skrzyniach lub klatkach, należy ładować i wyładowywać nie tylko w taki sposób, aby nie umniejszać ich wartości, lecz również aby nie narażać zwierząt na zbyt ciężkie cierpienia. Zwierzęta duże a zwłaszcza konie i buhaje, należy w zasadzie ustawiać łbem w kierunku jazdy i oddzielać przegrodami, ładować i wyładowywać z rampy, a w jej braku używać pochylni o łagodnym spadku, zaopatrzonej w poręcze boczne i posiadającej powierzchnię szczelną, gładką, lecz nie śliską. W czasie mrozów należy powierzchnię ładunkową pojazdu pokryć ściółką, a w razie deszczu lub śniegu przykryć pojazd oponczą (plandeką). Klatki, kojce lub skrzynie z drobiem albo z drobnymi zwierzętami powinny być ładowane w taki sposób, aby zapewnić zwierzętom dostęp powietrza.

Nie wolno:

- a) przewozić zwierząt skrupowanych,
- b) przewozić bez przegradzania zwierząt różnych rodzajów,

c) przy wyładunku zmuszać zwierzęta do zeskakiwania lub zrzucać klatki, kojce lub skrzynie wraz ze zwierzętami.

§ 2. Ładunki w sztukach, zwłaszcza układane powyżej wysokości burt, lub ładunki o kształcie umożliwiającym poruszanie się ich po powierzchni ładunkowej powinny być umocowane w sposób całkowicie zabezpieczający przed ich wypadnięciem lub poruszaniem się podczas przewożenia. Sztuki lżejsze powinny być układane na sztukach cięższych.

§ 3. Przy rozwózce ładunków w sztukach należy układać ładunki w sposób uwzględniający kolejność przewidywanego wyładunku.

§ 4. Nie wolno przewozić ładunków o takiej wysokości i szerokości, które powodowałyby przekroczenie obrysu pojazdów dopuszczonego obowiązującymi przepisami (to jest wysokości 4 m nad powierzchnią drogi i szerokości 2,5 m).

§ 5. W razie konieczności holowania pojazdu posiadającego układ kierowniczy należy w zasadzie stosować sztywne połączenie posługując się drogą holowniczym o długości 1,5 do 3 m. W celu zwiększenia widoczności droga łączącego pojazd ciągnący z ciągnionym należy drogę pomalować w pasy czarno-białe. W razie zastosowania do ciągnięcia liny lub łańcucha należy zawiesić na nich wyraźny znak.

§ 6. Przed rozpoczęciem holowania kierowca pojazdu holowanego powinien sprawdzić, czy pomiędzy pojazdami nie się nie znajduje, i ostrzec o oby stojące w pobliżu przed niebezpieczeństwem przejechania.

§ 7. Przyczepę do samochodu ciężarowego należy stosować w celu obniżenia kosztu transportu przez pełne wykorzystanie siły pociągowej samochodu, jednak pod warunkiem:

- 1) nieprzeciążania samochodu,
- 2) zachowania zasad bezpieczeństwa ruchu.

W zasadzie przyczepy należy używać na drogach o twardej nawierzchni i w terenie stosunkowo płaskim, a nie używać jej na drogach gruntowych lub w terenie oraz na drogach górskich o wzniesieniach powyżej 6%. Nie wolno używać przyczep podczas gołoledzi.

§ 8. Do samochodu ciężarowego w zasadzie nie należy przyczepiać więcej niż jednej przyczepy.

§ 9. W braku zalecenia fabryki produkującej samochód, określającego ładowność przyczepy, ciężar ładunku na przyczepie nie powinien być większy niż ciężar ładunku na samochodzie ciągnącym.

§ 10. Za wykonanie przepisów niniejszego zarządzenia odpowiedzialne są osoby dysponujące pojazdami oraz kierowcy. Kierowca ma prawo odmówić prowadzenia pojazdu niewłaściwie naładowanego, niewłaściwie przygotowanego do holowania lub w razie niewłaściwego zastosowania przyczepy.

§ 11. Zarządzenie nie dotyczy jednostek wojskowych oraz jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 12. Tracą moc:

- 1) zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego:
 - a) z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o holowaniu pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr A-81, poz. 1128),
 - b) z dnia 8 listopada 1951 r. w sprawie zatwierdzenia

przepisów o rozmieszczeniu ładunku na pojazdach samochodowych (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1334) oraz

- 2) zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 września 1949 r. w sprawie zatwierdzenia przepisów o stosowaniu przyczep samochodowych (Dz. T. i Z. K. Nr 29, poz. 208).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*